

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євценка Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 57, 58, 59 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедур суддівської кар’єри» від 9 грудня 2023 року № 3511–IX

Київ
1 жовтня 2025 року
№ 159-2(I)/2025

Справа № 3-150/2025(297/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євценка Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 57, 58, 59 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедур суддівської кар’єри» від 9 грудня 2023 року № 3511–IX (Відомості Верховної Ради України, 2024 р., № 1, ст. 3).

Заслухавши суддю-доповідача Грищук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Євченко Р.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 22, 38, 58 Конституції України (конституційність) пункти 57, 58, 59 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон № 1402) у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедур суддівської кар’єри» від 9 грудня 2023 року № 3511–IX (далі – Закон № 3511).

У розділі XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1402 у редакції Закону № 3511 визначено таке:

«Вища кваліфікаційна комісія суддів України завершує конкурс на зайняття вакантних посад суддів апеляційних судів, оголошений рішенням Комісії від 14 вересня 2023 року № 94/зп-23, за правилами, які діють після набрання чинності Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедур суддівської кар’єри“» (пункт 57);

«Вища кваліфікаційна комісія суддів України завершує конкурс на зайняття вакантних посад суддів місцевих судів, оголошений рішенням Комісії від 14 вересня 2023 року № 95/зп-23, за правилами, які діють після набрання чинності Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедур суддівської кар’єри“.

Особи, призначені на посаду судді за результатами такого конкурсу, не проходять початкову підготовку у Національній школі суддів України, передбачену статтею 89 цього Закону, та набувають повноважень судді із

здійснення правосуддя, за умови зарахування до штату відповідного суду та складення присяги судді» (пункт 58);

„Кандидати, які на день завершення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України конкурсу на зайняття вакантних посад суддів місцевих судів, оголошеного рішенням Комісії від 14 вересня 2023 року № 95/зп-23, перебувають у резерві на зайняття вакантних посад суддів, підлягають виключенню з резерву.

Без нового проходження процедури добору такі особи не можуть бути повторно зараховані до резерву“ (пункт 59).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

Євченко Р.І. з 2017 року проходив визначені Законом № 1402 етапи добору кандидатів на посаду судді місцевого суду, склав кваліфікаційний іспит та був зарахований до резерву.

Після внесення змін Законом № 3511 до Закону № 1402 Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі – Комісія) провела співбесіду з Євченком Р.І., за наслідками якої ухвалила рішення від 14 березня 2024 року № 340/дс-24 про відмову у наданні йому рекомендації для призначення на посаду судді Великомихайлівського районного суду Одеської області.

Євченко Р.І. звернувся до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду з позовом до Комісії, у якому просив визнати протиправним та скасувати рішення Комісії від 14 березня 2024 року № 340/дс-24, а також зобов'язати Комісію повторно провести з ним співбесіду.

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду рішенням від 17 грудня 2024 року, залишеним без змін постановою Великої Палати Верховного Суду від 17 квітня 2025 року, відмовив Євченку Р.І. у задоволенні його позову.

Автор клопотання вважає, що Закон № 1402 у редакції Закону № 3511 „змінив правила доступу до професії судді під час конкурсу, додавши нову

стадію – співбесіду, яка не була передбачена на момент початку конкурсної процедури“.

Євченко Р.І. зазначає, що, пройшовши усі стадії добору, він мав очікування на призначення його на посаду судді, а у разі неотримання відповідних рекомендацій – перебування у резерві та участь у інших конкурсах, які будуть оголошені Комісією на посаду суддів місцевих судів, як це було визначено Законом № 1402.

На підтвердження своєї позиції Євченко Р.І. посилається на окремі положення Конституції України, Доповідь про правовладдя Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційська Комісія), ухвалену на її 86-му пленарному засіданні 25–26 березня 2011 року [CDL-AD(2011)003rev], рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у його справі.

3. Розв’язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.1. Євченко Р.І. просить перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункти 57, 59 розділу XII „Прикінцеві та перехідні

положення“ Закону № 1402 у редакції Закону № 3511. Проте ці пункти не застосовано в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Великої Палати Верховного Суду від 17 квітня 2025 року.

З огляду на вказане конституційна скарга Євценка Р.І. у цій частині не відповідає вимогам частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що, твердячи про невідповідність Конституції України пункту 58 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1402 у редакції Закону № 3511, Євченко Р.І. фактично висловив незгоду із законодавчим урегулюванням питання удосконалення процедури суддівської кар’єри та з остаточним судовим рішенням у його справі.

Отже, суб’єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євценка Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 57, 58, 59 розділу XII

„Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедур суддівської кар’єри» від 9 грудня 2023 року № 3511–IX на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**